

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.

2.

(trif.)

Lau-dá-te
a-be-ní-gnus est:
té-nó-mi-ni-é-jus, quó-ni-am su-á-
vis est: ó-mni-a quaecúm-que vó-
lu-it, fé-cit in caé-lo et
in-tér-ra.

Sacrificiis praesentibus, Dómine quæ-ti-óni nostrae proficiant, et salúti. Per sumus, inténde placátus: ut et devo-Dóminum nostrum.

2. Exáudi nos. 402. — 3. Deus, cui soli. 425.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

4.

(mi-la)

Je-rú-sa-lem, * quae ae-di-fi-cá-tur ut
cí-vi-tas, cú-jus par-ti-ci-pá-ti-o é-jus in id-í-
psum: il-luc e-nim ascendé-runt trí-bus, trí-

bus Dó-mi-ni, ad confi-tén-dum nó-mi-ni tú-
o, Dó-mi-ne.

Postcommunio.

DA nobis, quaesumus miséricors | obséquis, et fidéli semper mente sumá-
Deus: ut sancta tua, quibus ince- | mus. Per Dóminum nostrum.

sánter explémur, sincéris tractémus

2. Mundet et múniat. 403. — 3. Puríficent nos. 425.

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Dominica, 217.

Capitulum.

Galat. 4. c.

Fratres: Scriptum est quóniam Abra- | ancilla, secúndum carnem natus est: |
ham duos filios hábit: unum de | qui autem de libera, per repromissió- |
ancilla, et unum de libera: † sed qui de | nem: * quae sunt per allegoriam dicta.

Hymnus. Audi benigne Cónditor. 434. Y. Angelis stis.

Ad Magnif.
Ant. 1. g
(trif-la)

Súb-i-it er-go * in móntem Jé-sus,

et i-bi se-dé-bat cum di-sci-pu-lis sú-is.

E u o u a e.

Cant. Magnificat. l. g. 199. — Oratio. Concéde. 449.

DOMINICA DE PASSIONE.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Int.

4.

(mi-la)

Jú-di-ca me * Dé-us, et dis-

cér-ne cáu-sam mé-am de gén-te non san-
 cta: ab hó-mi-ne in-f-quo et do-
 ló-so é-ri-pe me: qui-á tu es
 Dé-us mé-us, et for-ti-tú-do
 mé-a. Ps. E-mít-te lú-cem tú-am, et ve-ri-tá-tem
 tú-am, * í-psa me de-duxé-runt, et adduxé-runt in
 món-tem sán-ctum tú-um, et in ta-berná-cu-la tú-a.
 Jú-di-ca me.

Non dicitur Glória Patri ad Introitum usque ad Pascha, nisi in Missa de Feste, si occurrerit: sed finito Psalmo, absolute repetitur Introitus usque ad Psalmum.

Oratio.

Quæsumus omnipotens Deus, familiam griente regatur in corpore; * et te ser- tuam propitius respice: † et te lar- vante custodiatur in mente. Per Dñum.

2. pro Ecclesia vel pro Papa, 247.

Non dicitur tertia Oratio.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apostoli ad Hebraeos. Hebr. 9. c.

Patres: Christus assistens Pontifex per sanguinem hircorum aut vitulorum; futurorum bonorum, per amplius et sed per proprium sanguinem introivit perfectius tabernaculum non manufá- semel in Sancta, aeterna redemptione ctum, id est, non hujus creationis; neque inventa. Si enim sanguis hircorum et

aurorum, et cinis vitulae aspersione, in- ideo novi testamenti mediator est: ut morte intercedente, in redemptionem carnis; quanto magis sanguis Christi, eorum praevocationum, quae erant sub priori testamento, repraesentationem accipiant, qui vocati sunt aeternae haereditatis, in Christo Jesu Domino nostro, ad serviendum Deo viventi? Et

(M.M. ♩ = 152.)

Grad. 3. (mi-do)
 E-ri-pe me, * Dó-
 de in-i-mí-cis mé-
 mi-ne,
 is:
 dó-ce me fá-ce-re vo-lun-
 tá-tem tú-am.
 Y. Li-be-rá-tor mé-

us,
 Dó-
 mi-
 ne, de gén-ti-bus i-ra-cún-
 dis:

ab insurgentibus in
me exaltabis me: a vi-
ro iniquo * e-rí-pi-es
me.

me.

(M.M. ♩ = 160.)

Tract.

8.

(sol-do)

Sae-pe

* ex-pu-

gna- vé-runt me a ju- ven-tú- te mé-
a. V. Dí- cat
nunc Is- ra- el: saé-pe
ex-pugna- vé-runt me
a ju- ven- tú- te mé-

a. V. Et-e-
nim non pot- u- é- runt mí-bi:
su- pra dór- sum mé- um
fabri- ca-
vé- runt pec- ca- tó- res.

V. Pro- longa- vé- runt in- i-
qui- tá- tem sí-bi: Dómi- nus jú-
stus con- cí- det cervi-
ces * pec- ca- tó- rum.

† Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem. *Joan. 8. f.*

IN illo tempore : Dicebat Jesus turbis Judaeorum : Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico vobis, quare non creditis mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit. Propterea vos non audistis, quia ex Deo non estis. Respondérunt ergo Judaei, et dixerunt ei : Nonne bene dicimus nos quia Samaritanus es tu, et daemónium habes? Respondit Jesus : Ego daemónium non habeo : sed honorifico Patrem meum, et vos inhonorastis me. Ego autem non quaero gloriam meam : est qui quaerit, et júdicet. Amen, amen dico vobis : si

quis sermōnem meum servaverit, mortem non videbit in aeternum. Dixerunt ergo Judaei : Nunc cognovimus quia daemōnium habes. Abraham mortuus est, et prophetae : et tu dicis : Si quis sermōnem meum servaverit, non gustabit mortem in aeternum. Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mortuus est? et prophetae mortui sunt. Quem te ipsum facis? Respondit Jesus : Si ego glorifico meipsum, gloria mea nihil est : est Pater meus, qui glorificat me, quem vos dicitis quia Deus vester

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.
1. *(rê-la)*

Confi-té bor * tí-bi, Dó-mi-ne,

in tó-to cór-de mé-o : retrí-

bu-e sér-vo tú-o : ví-vam, et cu-

stó-di-am sermó-nes tú-os :

vi-ví-fi-ca me se-cún-dum vér-

bum tú-um, Dó-mi-ne.

Secreta.

Haec múnera, quaesumus Dómine, et vana, et tuae nobis misericórdiae dona vincula nostrae pravitätis absol-conciliant. Per Dóminum nostrum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa, 250. — Praefatio de Cruce, 7.*

(M.M. ♩ = 160.)

Cant.
8. *(rê-la)*

Hoc cór-pus, * quod pro vó-bis tra-

tur : hic cá-lix nó-vi testaméti est in

mé-o sán-gui-ne, dí-cit Dó-mi-nus : hoc

fá-ci-te, quo-ti-escúm-que sú-mi-tis, in

mé-am commemo-ra-ti-ó-nem.

Postcommunio.

Adesto nobis, Dómine Deus noster : pétuis defénde subsidiis. Per Dóminum et quos tuis mysteriis recreasti, per nostrum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa, 251.*

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Dominica, 217.

Capitulum.

Hebr. 9. c.

Fratres : Christus assistens pónitífex neque per sánguinem hircórum aut futurórum bonórum, per ámplius et vitulórum, sed per próprium sánguinem perfectus tabernáculum non manufá-introivit semel in Sancta, * aetérna ctum, id est, non hujus creatiónis : † redemptióne inventa.

(M.M. ♩ = 144.)

Hymn.

1. *(rê-la)*

I. Ve-xíl-la Ré-gis prod-e-unt : Fúlget Crú-

cis mysté-ri-um, Qua ví-ta mór-tem pér-tu-lit,

Et mór- te ví- tam pró- tu- lít. 2. Quae vul- ne- rá- ta lán- ce- ae Mucróne dí- ro, crí- mi- num Ut nos la- vá- ret sór- di- bus, Ma- ná- vit únda et sán- gui- ne. 3. Implé- ta sunt quae cón- ci- nit Dá- vid fi- dé- li cár- mi- ne, Di- céndo na- ti- ó- ni- bus: Re- gná- vit a lígno Dé- us. 4. Arbor de- có- ra et fúl- gi- da, Orná- ta Ré- gis púr- pu- ra, E- lécta dí- gno stí- pi- te Tam sán- cta mém- bra tán- ge- re. 5. Be- á- ta, cú- jus brá- chi- is Pré- tí- um pepén- dit saé- cu- lí: Sta- té- ra fá- cta cór- po- ris, Tu- lít- que

praé- dam tár- ta- ri. 6. O Crux á- ve, spes ú- ni- ca, Hoc Passi- ó- nis témpo- re: Pí- is adáu- ge- grá- ti- am, Re- ís- que dé- le crí- mi- na. 7. Te, fons sa- lú- tis Trí- ni- tas, Colláudet ómnis spí- ri- tus: Qui- bus Crú- cis victó- ri- am Largí- ris, ádde praé- mi- um. A- men. 8. Eripe me Dómine ab hómine málo. R. A viro iniquo éripe me. Ad Magnif. Ant. 2. D (rifa) Abra- ham * pá- ter véster ex- sul- tá- vit ut ví- dé- ret dí- em mé- um: ví- dit, et ga- ví- sus est. E u o u a e.

Tonus Hymni ad Completorium.

(M.M. ♩ = 152.)

2. (re-fa)

1. Te lú-cis ante térmi-num, Ré-rum Cre-á-tor,
 pó-scimus, Ut pro tú-a cle-mén-ti-a, Sis praé-
 sul et cu-stó-di-a. 2. Pro-cul re-cédant sómni-a,
 Et nócti-um phantás-ma-ta: Ho-stém-que nó-strum
 cómprime, Né pol-lu-ántur cór-po-ra. 3. Praésta,
 Pá-ter pi-íssime, Patrí-que cómpar U-ni-ce, Cum Spi-
 ri-tu Pa-rá-clí-to, Régnans per ómne saé-cu-
 lum. A-men.

Hic tonus servatur ad Completorium usque ad Fer. V. in Coena Domini, etiam in Festis Sanctorum, nisi aliter notetur.

Ab hac die usque ad Feriam V. in Coena Domini, ad Completorium, quando fit Officium de Tempore, in R. brevi non dicitur V. Gloria Patri, sed ejus loco statim repetitur Ky. In manus tuas.

DOMINICA IN PALMIS.

Completa Tertia, et facta aspersione aquae, more solito, Sacerdos procedit ad benedicendum Ramos palmarum, et olivarum, sive aliarum arborum, in medio ante Altare, vel ad cornu Epistolae positos. Et primo cantatur a Choro Antiphona.

Ant. 1. (sol-re)

Ho-sán-na * fi-li-o Dá-vid: be-ne-dí-ctus
 qui vé-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni. Rex Is-ra-
 el: Ho-sán-na in ex-cél-sis.

Deinde Sacerdos dicit:

Oratio.

Deus, quem diligere et amare justitia morte Filii tui sperare quae credimus; est, ineffabilis gratiae tuae in nobis fac nos eodem resurgente pervenire quod dona multiplica: et qui fecisti nos in tendimus. Qui tecum vivit.

Postea Subdiaconus cantat sequentem Lectionem in tono Epistolae.

Lectio libri Exodi. Exodi 15. d. et 16.

IN diebus illis: Venerunt filii Israel in bánum panem in saturitate: cur eduxistis nos in désertum istud, ut occideretis aquarum, et septuaginta palmarum: et castrametati sunt iuxta aquas. Profectique sunt de Elim, et venit omnis multitudo filiorum Israel in désertum Sin, quod est inter Elim et Sinai: quinquagesimo die mensis secundii, postquam ingressi sunt de terra Aegypti. Et miravit omnis congregatio filiorum Israel contra Moysen et Aaron in solitudine. Dixeruntque filii Israel ad eos: Utinam mortui essemus per manum scetis, quod Dominus eduxerit vos de terra Aegypti: et mane vidēbitis gló-bánum super ollas carniū, et comedē-riam Domini.

Deinde cantatur pro Graduali unus e sequentibus Responsoriis.

(M.M. ♩ = 152.)

Resp. 2. (re-fa)

Col- le- gē-